

Hvad i al Verden er der for Lighed mellem den ganske naturlige og rimelige Operation, der foregik den Gang, og dette, at der nu skal udstedes nogle Boligfondsobligationer, som Staten garanterer for? Atter maa jeg sige, at min svage Hjerne forslaar ikke. Jeg begriber ikke, hvad Lighed der kan nævnes mellem de to Ting. Dette kan dog ikke anføres som et Bevis overfor mig paa, at jeg ikke har anset et garanteret Laan for et Statslaan. Der var slet ikke Tale om nogen Garanti den Gang, Staten laante direkte. Ligesom Staten laaner i Nationalbanken, laante den i dette Tilfælde i Landmandsbanken med Nationalbankens og Rigsdagens Tilslutning for at skaffe sig Penge paa en saa billig Maade, at man oven i Købet kunde tjene derved. Jeg kan ikke tro, at den højtærede Indenrigsminister mener, at Staten tjener noget ved den Operation, der nu skal gøres med de Boligfondsobligationer, der skal udstedes.

Den højtærede Indenrigsminister endte med at sige — han sagde det med en saadan Vægt, at jeg forstod, det var en meget spydig Bemærkning, der skulde gennembore mig —, at det Finansstyre, vi nu havde, beroede ikke paa Vanrøgt — hvad jeg for Resten ikke har sagt et eneste Ord om —, men det beroede paa, at naar Indtægterne svigtede, maatte der laanes Penge for at bøde derpaa. Ja, det er overmaade sandt. Spørgsmaalet er blot, om man ikke skal indrette sit Finansstyre saaledes, at Indtægterne ikke svigter; den Mulighed har dog altid ligget for her i Verden, naar Folk skulde drive en Husholdning, at de satte Indtægt og Udgift i et passende Forhold til hinanden. Men jeg har ikke her udtalt mig om, hvad der i og for sig har skabt dette Forhold. Jeg har kun sagt, at det saa ud til, at Staten skulde laane igen, og dette synes jeg egentlig ikke, den højtærede Indenrigsminister har bestridt. Jeg kan snarere tage hans Ord som en Bekræftelse af, at nu skal der snart igen ske et Statslaan, og det eneste, som jeg maaske kunde anføre som uheldigt for den nuværende Regering derved, var dette, at Regeringen kom til Verden med det Løfte, at nu var Statslaanenes Tid forbi, nu skulde der bringes Balance mellem Indtægt og Udgift, nu skulde alle de Rædsler, man havde oplevet under et tidligere Regimente, som jeg ikke skal komme videre ind paa, høre op. Ja, der har endda været Tale om, at Skatterne skulde nedsættes. I Stedet for har man faaet enorme, voks-

ende Underskud, stadige Statslaan og endelig nye Skatter! Dette aldeles fortrinlige Finansstyre har jeg slet ikke udtalt mig om.

Johannes Jensen: Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) syntes gennem en Udtalelse i sine næstforrige Bemærkninger at ville give det Udseende af, at han er mere ministeriel i denne Sag end jeg og det Parti, jeg tilhører. Det beror vistnok noget paa en Misforstaaelse, thi det ærede Medlems Tilslutning til Lovforslagets Gennemførelse uden Udvalgsbehandling maa jo ses paa Baggrund af hele den Kritik, det ærede Medlem fremsatte overfor Forslagets Enkeltheder, og maa ligeledes ses paa Baggrund af den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har afmalet de Vanskeligheder, der vil opstaa for den højtærede Indenrigsminister den Dag, denne Lov skal administreres. Forskellen mellem det ærede Medlem og mig bestaar altsaa i, at medens det ærede Medlem ligesom jeg kan se Vanskelighederne, synes det ærede Medlem ikke særlig opsat paa at faa dem af Vejen, hvorimod jeg gennem en Udvalgsbehandling vil tilvejebringe Ændringer, der forringer disse Vanskeligheder. Men jeg haaber, at naar vi kommer til Udvalgsbehandlingen, vil det ærede Medlem i Henhold til de Udtalelser, der er faldet fra hans Side i Dag, være med til Ændringer, der gør det lettere at administrere den foreliggende Lov, end det vil være, hvis Lovforslaget vedtages uændret.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg glemte desværre, da jeg havde Ordet for et Øjeblik siden, at udtale mig om de Betæneligheder, som det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) gav Udtryk i Anledning af en formentlig Uoverensstemmelse mellem § 2 og § 5. En saadan Uoverensstemmelse er paa ingen Maade til Stede. I § 2 staar der, at den garanterende Kommune skal deltage med Halvdelen af det Tab, som Staten maatte lide paa Grund af en Laaneforanstaltning, og i § 5 staar der, at Statens Eftergivelse af eller Henstand med en vis Procentdel af Anskaffelsessummen ordentligvis skal være afhængig af, at der fra Kommunens Side er givet Tilsagn om en tilsvarende. Det vil altsaa sige, at naar en Ejendomsbesidder mener at have Brug for Eftergivelse af et vist Beløb, henvender han sig til Kommunen og siger: Jeg er kommet i